

וארטים לפרשת השבוע

לב ה - ו. עם לבן גרתי וגוי ויהי לי שור וחמור. אומר רש"י גרתי ורת"י מצוות שמרתי. יש להקשות מה הקשר בין ויהי לי שור וחמור למה שכתוב לפי"ז ישקמו תרי"ג מצוות. בספר פנינים יקרים יש תשובה יפה ע"י, הנה כתוב במדרש בר"י עה יב עה"פ ויהי לי שור וחמור, שור זה יוסף שנאמר בכור שורו הדר, לו וחמור זה ישכר שעבדו אברו ישכר חמור גרם. והנה הרמב"ן הקשה איך אמר יעקב ששמר תרי"ג מצוות הרי נשא ב' אחיות, ותירץ דאיסור ב' אחיות אינו נוהג בחו"ל אלא באר"י, ורחל מתה קודם שנכנסו לארץ. והנה איתא בסנהדרין פב. כל האב על הערוה לא יצא מזרועו לא מלכות ולא תלמיד חכם. וזהו שאמר יעקב כל לבן גרתי ורת"י"ג מצוות שמרתי, וא"ת שנשאתי ב' אחיות זה לא היה באיסור בגלל כל מיני טעמים או שהם היו כהנים שנתגיירו, או שזה היה בחו"ל ושאר סיבות וטעמים שבהבאנו. והראיה לכך ויהי לי שור והיינו יוסף שזה מלכות, וחמור והיינו ישכר שהיה ת"ח, ואם הייתי נושא ערוה לא היה לי כל זאת.

לב ה. וירא יעקב מאד ויצא לו. וברש"י ויצא לו אם יהרוג הוא את אחריים. מדוע חשש שמא יהרוג אחריים הא דינא הוא דהבא להרגך השכם להרגו? ועו"ק למה כתב יהרוג את אחריים, ולא כתב יהרוג את עשיו? (יעו"ן בשפתי חכמים מה שכתב). וי"ל ע"פ גיטין נ.ו. שנירון קיסר (מצאצאי עשיו) הלך להחרים את ירושלים הוא התגייר ויצא ממנו רבי מאיר, ורבי מאיר נקרא בגמי אחריים, ונזהר בבלד הוא פחד, שמא הוא יהרוג את עשיו ואז אחריים דהיינו רבי מאיר לא ייצא מחלציו.

לב ט. ויאמר אם יבוא עשו אל המחנה האחת והכהו. הנה ידוע בשם הגאון שהמילה ונתנו נקרא ישר והפוך אותו הדרבן לרמוז שמי שנותן מקבל חזרה, והיה י"ל המילה והכהו נקרא ישר והפוך אותו הדרבן, דהיינו מי שמכח לוקה בחזרה. ולפי"ז מובן למה המחנה הנשאר יהי לפליטה ואומר ע"כ רש"י בעל כרחו י אלאם עמו. רבי ברוך ויסבקר.

לב ט. והיה המחנה הנשאר לפליטה. וברש"י על כרחו. וקשה מאוד אולי עשיו יצא במלחמה ויצליח להרוג את שני המחנות ח"ו, ומה זה על כרחו י שאר מחנה אחד לפליטה? וי"ל, אומר החוכמת התורה, ע"פ מה דאיתא בחז"ל: שהמרחק ממחנה אחד לשני היה מרחק של יום שלם, ויעקב היה במחנה הראשון, ואמרו חז"ל בסוטה יג. כשאשר רבקה אמרה למה אשכח גם שניכם יום אחד, היא התנבאה שיעקב ועשיו ימותו ביום אחד. ולפי"ז אם יהרוג עשיו את המחנה הראשון שיעקב נמצא שם, א"כ עד שעשיו יגיע למחנה השני שהוא מרחק יום, עשיו ימות ג"כ, ועל כרחו המחנה השני י שאר לפליטה.

לב טו. עינים מאתים ותשישם עשרים וגוי, ויקח מן הבא בידו מנחה. בבעל הטורים כתב לכך נסתיימו כל התיבות באות מ"ש ללמדך ששלח לו יעקב את כל בעלי מומים שאינם קריים ע"י המזבח. ומדובר ששלח לו בעלי מומים פנימיים שבהם פסולים גם לבני נח. ומיהיך ידע שיש להם מומים פנימיים, היינו שהם טריפה, הרי מבחוץ ד"ז לא ניכר: וע"ז י"ל מה שכתב הרמ"א וי"ל לו. שאפשר לבדוק טריפה ע"י שמעביר את ידו על הבהמה טרם שהחטימה אם מתכופפת סימן הוא שכשירה ואי לאו טריפה. וזה מה שכתוב בפסוק: בתחילה מופיע הכל במים בסוף, היינו בעל מומים עם מום פנימי, ואיך ידע? אומר הפסוק **ויקח מן הבא בידו מנחה**, היינו שמעביר בידו וע"כ ב"ד.

לב כה. ויקם בלילה ויקח את אחד עשר ילדיו. וברש"י ודינה היכן היתה, נתנה בתיבה. וקשה מנלן לרש"י שדינה היא זאת שהיתה חסרה, אולי גד אולי יששכר היו חסרים: וי"ל ע"פ רש"י לקמן מ"ט כט, בענין הברכה שבידך יוסף את בנימיך נאמר שם אלוקים יתכן בני. ואומר שם רש"י כי על כולם כבר נאמר אלוקים אצל יעקב, בפרשתנו לג ה. - **ילדים אשר חן אלוקים את עבדך**, ובנימיך עדיין לא נולד, ואומר שם רש"י שלכך אמר שם יוסף לבנימיך לשון חנינה, והנה אם היה חסר כאן אחד השבטים, אז גם אותו היה צריך יוסף לברך בלשון חנינה, בהכרח שכולם היו בחוץ, וממילא ע"כ מסיק רש"י כי מי שלא נכלל בתוך האחד עשר ילדיו שנמנים כאן בפסוק היא דינה ולכן הוא שואל ודינה היכן היתה. **עו"ל**: דהטעם שביהמ"ק נבנה בחלקו של בנימיך הוא משום שלא השתחוה לעשיו. והנה אם מישהו אחר היה חסר, אזי ביהמ"ק יכול היה להיבנות בחלקו כי היה עוד מי שלא השתחוה. והקשה ע"כ רב דב לנדא שליט"א הא לוי לא קיבל חלק בא"י, פרט לערים שבהם ישבו שזה לא נחשב להתלחם אלא לנחלת כל השבטים, וא"כ מנלן שדינה היא זו שהיתה בתיבה, אולי לוי שממילא לא היתה באשרות שחלקו יהיה בבית המקדש משום שאין לו נחלה בא"י? ויישב ע"כ רבי ש"מ דיסקין צ"ל הנה הטעם שלא היה ללוויים חלק ונחלה בא"י איתא ברש"י דברים י ט ע"פ שהובדלו לעבודת מזבח ואינם פנויים לחרוש ולזרוע. ואומר רבי שמעון משא דאם כך אפשר היה שהחלק שלהם יהיה במקום שיהמ"ק ששם ממילא לא מקום חרישה וזריעה, ומה שלא נתנו להם את השטח הזה אלא לבנימיך סימן שגם לוי היה ביחד עם אלו שהשתחוו לעשיו וא"כ בהכרח שדינה היתה זו שהוכנסה לתיבה.

לב כה. ויותר יעקב לבדו. פרש"י ששכח פכים קטנים. כתב התפארת צבי, הנה איתא בזוהר גבי נגעי בתים כתוב וצוהו הכהן ופינו את הבית, היינו שהקב"ה חס על ממונם של ישראל, לפיכך צויה לפנות את הבית קודם ההריסה,

ואומר ע"כ הזוהר ק"ו שיחוס התי"ח על עצמו ולא ייצא יחידי בלילה. וי"ל שזה כוונת רש"י: כי היה קשה לו מדוע יעקב הלך יחידי בלילה הרי לתי"ח אסור הדבר. ותירץ רש"י ששכח פכים קטנים, היינו ששכח את הק"ו על פכים קטנים היינו שהקב"ה חס על ממונם של ישראל. פנינים יקרים.

לב כז. לא אשלחך כי אם ברכתני. ומובא בגמ' חולין צא: א"ל יעקב וכי נגב אתה שאתה מתיירא מהשחר? א"ל מלאך אני, ומיום שנבראתי לא הגיע זמני לומר שירה עד עכשיו. יש להקשות ב' שאלות. א. למה אמר מלאך אני הרי יעקב ידע שהוא מלאך. ב. למה היה צריך לומר ומיום שנבראתי לא הגיע זמני וכי, שיאמר הגיע זמני לשיר. י"ל שיעקב אמר לא אשלחך כי אם ברכתני הכוונה לברכת כהנים (רבינו בחיי לב ל). ובגמ' בחולין שם מובא שמעלת ישראל גדולה ממעלת מלאכי השרת, דאילו ישראל אומרים את ה' אחרי ג' תיבות, **שמע ישראל ה'**, ואילו המלאכים אומרים אחרי ג' תיבות, **קדוש קדוש קדוש ה'**. ומקשינן שם הא גם המלאכים אומרים אחרי ב' תיבות, **ברוך כבוד ה'**. ומתרגינן דרק לאחר שננתה רשות לומר אחרי ג', הותך גם אח"כ לומר גם אחרי ב' תיבות. וא"כ הכל מיושב: יעקב אמר אני אשלח אותך רק אם ברכתני ברכת כהנים. ואמר לו המלאך, אני מלאך! וברכת כהנים ה' נמצא בתיבה השנייה, א"כ המלאך לא יכול לברך, ואם תרצה לומר שכבר ניתנה לו רשות, התשובה היא, אומר המלאך, רק כעת ניתנה לי רשות לומר פעם ראשונה קדוש, א"כ אני לא יכול לברך אותך. רבי יונתן איבשיץ.

לב לב. ויזרח לו השמש. וברש"י שהשמש מיהרה לזרוח בשבילו. ובטעם שהשמש מיהרה לזרוח בשביל יעקב, י"ל ע"פ הילקוט שמעוני שהשמש והירח כל יום טובלים עצמם בערב בנהר של אש, והטעם בזה כותב השל"ה משום שהאמות עובדים אותם כל היום ועברם מקיימים השמש והירח בעצמם פסילי אלוהיהם ושרפו באש. והנה נפסק בשו"ע יוד קנה ב שאסור להתרפאות מדבר שעבדו בו ע"ז, וא"כ איך יעקב יוכל להירפא מהשמש בבוקר, הרי מנהג האמות והשתחוות לשמש מיד בזריחה ע"כ הקב"ה הקדים לו את הזריחה כדי שיוכל להתרפאות ממנה. רבי שאול קצנבלובן.

לג ג. וישתחו ארצה שבע פעמים. החיד"א (בספרו ראש דוד פרשת במדבר) הביא שהאמא אמר לאחשורוש ישנו עם אחד מפורז ומפורד אין העמים הוא בא לומר לאחשורוש שהשם הזה צריך להיות בטל ברוב וא"כ צריך לבטל אותם, ולפי האמת זה לא טענה כי כתוב שכשירדו המצרים הם היו 69 וכנסו עימם הקב"ה ונעשו 70 והרי הקב"ה לא בטל ברוב. אבל הגמ' בב"ב כקב אומרט שהיו 69 ויוכבד נולדה בין החומות ונהיו 70 ולפי"ז חזרת טענת המן כי ה' לא איתם. והנה בידו פלוגת חז"ל א"י יוכבד מצטרפת לו 70 או לא י"ל דיחלקו האם עובר ירך אמו ואז לא מצטרפת וצריך להקב"ה או עובר לאו ירך אמו ואז כן מצטרפת ולא צריך את הצירוף של הקב"ה. והנה המן טען למה ליה לא כורע ומשתחוה הלא סבא שלך בנימיך השתחוה לי דהרי מרדכי היה מורה בנימיך ורחל השתחוותה לעשיו כשבנימיך היה עובר. מה ענה מרדכי עובר ירך אמו וא"כ לא נחשב שבנימיך השתחוה, ולכן כעת כשראה שמן שאין מרדכי כורע ומשתחוה לו נולדה לו הטענה המן עם אחד מפורד ואז הוא צריך להתבטל ברוב כי מרדכי חידש לו שעובר לאו ירך אמו וא"כ הקב"ה לא היה עמכם א"כ אתם יכולים להתבטל. ויש להוסיף דמצטנע בחולין המן מהתורה מניין המין העץ. והנה חווה טענה שיכלה לאכול מעץ הדעת כי הציווי היה לאדם ולא לחווה ואם נאמר שעובר לאו ירך אמו אין עליה איסור כי לא נצטווה. ולמעשה זה לא טענה כי ה' הזהיר מעץ הדעת לא תאכלו הוא אכל מהפרי ונענש כי לא היוצא מאדם דינו כעץ וא"כ זה הורה נאסרת בעץ כי היא יצאה מאדם. וזהו הרמז המן מהתורה מניין היכן רמזו המעשה דהמן ומרדכי אם עובר ירך אמו או לא, המין העץ.

לג ד. ויפול על פניו ויאמר וישקו ויבכו. וברש"י הלכה היא בידוע שעשיו שונא ליעקב. ויש יונתן איבשיץ מעיר ע"ז, זה שעשיו שונא ליעקב אמתו וידענים מצוין, והם דואגים להזכיר לנו זאת מידי פעם. אבל מה זה הלכה - איזו הלכה יש כאן? וי"ל ע"פ שו"ע יו"ד פח ב דשנים המזכירים זה את זה אסורים לאכול בשר וחלב באותו שולחן, שמא מתוך קירבה וערעבו. אבל ישראל וגוי מותר תמיד ואין חשש שיערעבו, כי הלכה היא עשיו שונא ליעקב, הנה לנו ההלכה.

לג ו. על כל ראייתי פניך כראות פני אלוקים ותרנני. היתכן לומר שפני לבן הם כפני אלוקים? אומר רבי יונתן איבשיץ, יעקב לא הסתכל על עשיו כי הוא רשע (וזה הרי אשף הטעמים ש"י"א כי יצחק התעוור בגללם, כי הסתכל בפני עשיו). וזה מה שאמר יעקב ראייתי פניך כראות פני אלוקים. כמו שאסור להסתכל על אלוקים דכתי' כי לא יראני האדם וחי, ה"ה פינך.

לד ז. ויאמר יעקב אל שמעון ולוי עכרתם אותי להבאישיני וכי ונשמתי אני ונבית. יש להקשות למה כשנקט עכירה נקט רק את עצמו, ואילו ונשמתי צירף גם את ביתו לעניים וי"ל, אומר רבי נתן שטטנר, הנה הרמב"ם כתב שהטעם שכל העיר שכם נתחייבו מיתה משום שהיה עליהם לדון את שכם וחמור ולא דנו ובני נח מצווים על הדינים. והנה הריד"ז על הרמב"ם שם הביא את קושיות הרמב"ן דלפי"ז מה יעקב כנס? ותירץ ע"כ הריד"ז שיעקב ס"ל שגם קודם מתן תורה יש את הדין שגר שנתגייר כקטן שנולד דמי, ולכך הם כישראל ולא חייבים מיתה, משא"כ

בני יעקב טענו שהחידוש שגר שנתגייר כקטן שנולד נהיה רק לאחר מתן תורה. והנה בפרשת דרכים כתב שהטעם שיעקב נשא ב' אחיות משום שהם התגיירו והם קטן שנולד וממילא לא היו ב' אחיות, והנה כתב שבני יעקב הורגים את עיר שכם סימן שס"ל דל"א כקטן שנולד, א"כ עכרתם אותי להבא עשיו שעברתי על איסור ב' אחיות, אבל ההסמדה הוא על שביי.

שני בני יעקב וכי ויהרגו כל זכר. ואת חמור ושכם בנו הרגו לפי חרב. יש להקשות הא עיקר החטא נעשה ע"י שכם וחמור, וא"כ מה הטעם הרגו קודם את כל העיר ורק אח"כ את שכם וחמור. וי"ל ע"פ הרמב"ם מלכים פ"ט היד שכתב שם בטעם שהרגו את כל בני העיר, כי חטאם היה משום שבני נח מצווים על הדינים והיה על בני העיר לדון את שכם וחמור ע"ז שגולו את דינה, ומהו שלא עשו את זה נתייבבו מיתה, ע"כ דברי הרמב"ם. וא"כ י"ל, אומר רבי ברוך דב פורבסקי בספרו בד קודש, שיוכיח שכל חיובם הוא על זה שהם לא דנו, אז הם חייבים רק על עוד הם יכולים לדון ולא דנים, ואם יהרגו את שכם וחמור לפני כל העיר, אזי הם לא יוכלו לדון, וממילא יפטרו מיתה. לכן הרגו קודם את כל העיר ורק אח"כ את שכם וחמור.

שם. ויהרגו כל זכר ואת חמור ושכם הרגו לפי חרב. הטעם שרק חמור ושכם הרגו לפי חרב אצל כולם לא נכתב לפי חרב. י"ל ששכם וחמור נתחייבו מיתה על גזילת דינה, והדין הוא שכן נהרג בסיף כשעובר בקום ועשה על אחת מז' מצוות ב"נ (רמב"ם שם). אך בלא"ה אין נהרגין בסיף למרות שיש עונש מיתה. וא"כ כל אנשי העיר שנענשו רק על זה שלא דנו את שכם וחמור ולפי קיימו הדין לדון את שכם וחמור, אין דין להורגם בסיף ולכן לא נכתב איך הרגום (ע"פ חתי"ס ח"ו סימן יד). חבצלת השרון.

לד כה כז. ויקחו שני בני יעקב שמעון ולוי וגוי. בני יעקב באו על החללים ויבזו. יש לעיין מדוע שמעון ולוי לבד הרגו את בני שכם ואילו שאר השבטים לא נטלו חרבם (בהשראת אביהם כמבואר בהמשך שיעקב טען לפנייהם על שעשו זאת), ואילו בביזה השתתפו שאר השבטים. וי"ל ששמעון ולוי טענו שאין הם גרים כלל כי התגיירו רק בשביל לשאת את דינה, ואילו יעקב טען אולי הם גרים באמת. ולכן לאחר ששמעון ולוי הרגו אותם, שאר בני יעקב השתתפו בביזה משום שהם אחוזו כמו יעקב אביהם שטען שאולי הם גרים באמת וממילא אפשר לבזוז משום שגר אין לו יורשים. חתם סופר.

לה א. ויאמר אלוקים אל יעקב קום עלה בית קל וכי ועשה שם מזבח לקל הנבה אלדך בברוך מפני עשוי אחיך. יש לעיין מה הטעם למה את הסיבה שצריך לעשות מזבח לעיין מפני עשו אחיך. ועוד שרש"י במקום כותב שיעקב איחר את נדרו, וצ"ע הרי יעקב התחייב להביא את הנדר כשישוב בשלום אל בית אביו כמו שאמר במפורש ושבתי בשלום אל בית אבי, ועדיין לא בא לבית אביו: וי"ל, אומר הפרשת דרכים דרוש ג, שכונת יעקב היתה שחיוב הקרבן שלו יהיה כשישוב בשלום וינצל מעשיו. ומעשיו הוא כבר ניצל, ולכן אמר הכתוב ועשה שם מזבח וגוי בברוך מפני עשיו אחיך, משום ההחלפה מעשיו זו סיבה מספקת להביא קרבן, אך שאל בית אביו עדיין לא הגיע, על אף ההצעה לבית אביו היא לא הסיבה העיקרית להביא הקרבן, ולכן הוא ג"כ נענש.

לה ב-ג. ויאמר יעקב וגוי השירו את אלוכי הנכר ונקומה ונעלה. מדוע רק עשיו כשבא ללכת נזכר לוהר לומר השירו את אלוהי הנכר ול"א זאת בזמן שהביאו את השלל? וי"ל שרק כעת זה נדע לו, כי באו לעלות ולא הצליחו, כענין שאמרו בהמתן של צדיקים אין הקב"ה מביא תפלה ע"ז, ואז נדע לו כיוון שלא ז"ז בגלל שיש עליהם ע"ז, ולכן אמר הר"י, וכי' ואז נקומה ונעלה, וכנכתב בהמשך ויתנו אל יעקב את כל אלוהי הנכר ויסעו. ישמח משה.

לו יב. ותמנע היתה פילגש לאליפז וכי. הגמ' בסנהדרין צט: מספרת לנו מנשה בן חזקיהו שהיה רשע והיה מקנטר על דברי התורה ואמר, לא היה לו למשה לכתוב ואחות לוטן תמנע, ותמנע היתה פילגש לאליפז וכי. ומתרגת הגמ' דתמנע בת מלכים היתה, והיא רצתה להתגייר ולא קיבלה, אמרה מוטב להיות שפחה לאומה זו ולא גבירה לאומה אחרת. א"כ יש תועלת במה שכתבה התורה. וקשה, הא בכל פרק לוי נמנים עשרות שמות אלוהים ולמה לא וקשה מהנשה על אלה הפסוקים שאין בהם שום נפק"מ? ומתרץ המהר"ל דיסקין שאת פסוקי האלופים כולם צריך להלכה ואינם מיותרים, שהרי אדומי עד דור שלישי אסור בקהל, ומדור שלישי מותר. לכן הוצרך לספר סדר בני אדם שנדע מתי הם מותרים בקהל. משא"כ בתמנע שיצא ממנה רק מעמק, כדכתיב ותלד לאליפז את עמלק, ועמלק אסור בקהל, א"כ אין שום נפק"מ בזה שכתבו אותו.

לח יז. ויהי בהקשיתה בלדתה ותאמר לה המילדת את תבאי כי גם זה שלך בן. וקשה מה אמור להרגיע אותה שזה הנאיף שהפחד שלה היה ממה שאמרה בשעתו ליעקב הבה לי בנים ואם אין מתה אנכי, ז"א שאם יהיו לה בנים לא תמות, ואם לא אז תמות, וכאן פחדה שהולכת למות, א"ל המילדת את תמותי בגלל הקלה שלך, כי כעת הקלה בטלה כי יש לך בנים, וקללתך היתה רק אם לא יהיו לך בנים. אמרי שפר.

לו לט. מטרד בת מי זהב. אומרים בדרך צחות, מכאן שכל הטרדות שיש לאדם בא מהזהב, היינו מרדיפה אחר הזהב. ומרבה נכסים מרבה דאגה.

מאמרי מוסר וסיפורים מענייני הפרשה

להתרחק מהגויים ומחבר רע: הצלני נא מיד אחי מיד עשו. ידוע ביאורו הנפלא של הבית הלוי למה נכפל מיד אחי וגם כשיעקב שמע עשו בא לקראתו, פחד עקב שמא הוא בא לקראתו כדי להורגו, ואז הסכנה היא גשמית שיהרגנו. ועוד פחד עקב, שמא עשו בא להתפייס איתו, ורצה לישב עמו בבלוה באהבה אחרוה כשני אחים, ואז הסכנה היא רוחנית, שעל ידי זה שיתחרב אליו באהבה ואחרוה, יוכל להשפיע בני משפחתו של עקב, להרחיקם מאמונת השם ולדרדר אותם ברוחניות, ועל שתי הסכנות הללו התפלל עקב ואמר מיד אחי מיד עשו. שאינו רוצה בו זה לא תפלו לי לעשו, וביקש שיצילו משני הידים הללו. וכתב הנצי"ב שעשו נפרד מיעקב ברוגז מעט, בלי נשיקה, לפי שהרגיש, שיעקב אינו רוצה בנוכחותו, ודוחה אותו בטענות לא מה בכך. ואומר הבית הלוי, כי הסכנה הגדולה יותר, היא הסכנה הנפשית אהבתו של עשו. לכן הקדים יעקב בתפילתו ואמר מיד אחי כיון שידע שסכנת ההתקרבות של האח הרשע, גדולה יותר מהסכנה של ההריגה, וכמו שאמרו חז"ל גדול המחטאיו יותר מההורגו.

וגדולי הדורות כבר המליצו על זה משל: פעם התוכחו כשמש והרוח מי כוחו יותר גדול, השמש טענה שכוחה גדול יען כל הארץ נתמלאת אורה מזריחתה, ואין נסתה מחמתה. לך כן, ענתה הרוח, כוח גבורתי גדול ממך, יען כי מלפני יחתו כל יושבי תבל, לפני יכרעו ברך כל עצי יער, בערתי יחרבו ימים ונהרות, ולכן לי ראוי השבח והתהילה. לאחר ויכוח נוקב עבר במקום איש אם כן אפוא משיבה לשמש, עתה תראי את כוחי, כי אני אעשה את אשר לא תוכלי את לעשות. עוד הדברים בפי השמש, והנה על פני הכיכר איש לבוש בדים, והיה כראות הרוח את האיש ענתה ואמרה: לא אטווח איתך עוד, אם צונק לעמוד על גבורתי, נערוך מבחן, מן משנינו יוכל להפשיט את בגדי האיש ההולך לפנינו, הרוח היתה הראשונה לנסיון, הרוח החליה לנשם בחוקי החבציר והנפשיט את בגדי האיש הנושע, אכן האיש בהרגישו את נשיבת הרוח, החזיק בגדיו והתעמיד אליו, ועליהם הלבש בגד חם, הרוח התגברה יותר ויותר, והאיש הוציא עוד בגד חם ולבשו להגן עליו מן הקרירות. עברה שעה ושעתיים, והרוח נושבת ברעש, ובכוח גדול, והקור מתגבר, האיש המשיך להתכרבל באדרתו, וכיסה ידיו ורגליו. הרוח הוסיפה עוד יותר לנשם בסערה, וניסתה להילחם כל היום באיש הזה בגבורה, אכן לשוא היה כל עמלה, כי כמה שהתאמצה ביתר שאת יותר עזו להפשיט את בגדיו, עוד יותר הוסיף האיש להתעטף בגדיו החמים ולהדק אותם לבשרו, וכל כמה שניסתה הרוח לראות את האיש הנושע ללא בגדיו לא פעלה מאומה. והיה בעלות המנחה התהלך השמש ברוח לאמור: הנשבת בכל כוחך? האם עשית חיל בעמלך? השיבה הרוח: יודעתי כי במבחן הזה נכשלתי, אך אראה נא אותך עושה הדבר הגדול הזה, הן השיבה השמש אנכי אעשה. השמש התחילה לצאת בברקים, ולא ברעמים, וגם לא ברעש, השמש שלחה את קרניה על פני הארץ, אט אט החלו הטמפרטורות לעלות ואבלי יגיע ניגרו על פניו של האיש, פתח האיש כפתור עליון, וכשהחום התעצם פתח עוד כפתור, ועוד כפתור, עד שלאחר דקות ספורות כאשר החל כל גופו נוטף זיעה הפשיט מעליו עוד בגד ועוד בגד, עד שהוצג כמעט ערום. מה תאמרי עתה אמרה השמש לרוח, למי משנינו מתאים יותר התפארות? הודתה הרוח לשמש כי במבחן הזה היא ניצחה אותה.

הנמשל הוא: שכן הוא בכל שנות הגלות של ישראל בין האומות, מיום שנולדה האומה הישראלית לצרר רוח שנאה בלב העמים על ישראל, תמיד הם חושבים מחשבות ומתייעצים איך להפשיט מעל ישראל את אדרת האמונה. הם באים עלים ככוח הרוח, אנטישמיות גואה, שנאה לכל מי שבשם ישראל יכונה, רדיפות ושמד, גזירות שונות ומשונות, שיחיות, מסעי צלב, אינקביזיציה, כבשני אושוויץ, ובכדי לשמר את המצוות צריכים היו להסתתר במערות ובמחילות בבונקרים וכו' בעת ההיא לא יפלו ישראל ומתורתו אף כחות השערה, הוא מתחזק בכל כוחו, ומתעטף בלבשו אמונות, גוו תלמים, ולחיי למורטים, והוא באחד ולא ישיבנו, ומוסר עצמו למען ה' ותורתו. וכך לא עלה בידם של כל אותם רשעים נבזים, שרדפו את עם ישראל להפשיט מהם את אדרת האמונה, ועם ישראל נאמן לאלוקיו, האמן לתורתו ויהדותו, שמר מכל משמר על הגחלת שלא תיכבה חלילה, ובמסירות נפש עילאית נשאר איתו ומוכרבל באדרת האמונה עד יעבור זעם. ופעמים באים העמים על ישראל ככוח השמש, מראים להם פנים של חיבה ואהבה, אבל זה מעורב ברעל וארס נורא, להמשיך לבם של ישראל אליהם ולפשוט מהם את לבושי אדרת אמונתם, בעת ההיא סכנה מרחפת על ראשי עם קדוש, שלא יתרחקו מדתם, הרבה יותר מעת הרוח. כאשר החלו מדברים איתם בחום ובלבביות, כשמש חמה ומלטפת כאשר החלו מקרבים את עם ישראל, ותנו בידם אפשרות להשתלב בחיי היום יום, הם גרם לחלק מעם ישראל לפשוט את אדרתו, אדרת האמונה מעליו. וזה כחה של השמש, ומה שעשתה השמש לא הצליחה הרוח לעשות. כך גם יעקב. פחד מהשמש של עשו, מקרבתו, ומאהבה שהוא מראה כלפיו.

לפני כמאתיים שנה תקופת המלחמה הגדולה שהתנהלה בין נפוליאון הצרפתי נגד הצאר הרוסי ניקולאי. הייתה מחלוקת בין גדולי ישראל במי לצדד ועל מי להתפלל שינצח במערכה זו. היו שצידדו בנפוליאון מלך צרפת מכיון שהוא

יתן חירות ודרור ליהודים כי הוא דגל במתן שוויון זכויות אזרחיות חברתיות ומדיניות לציבור, שלא נהנה מיתרונות ומזכויות אלה קודם לכן. לעומתו, הצאר הרוסי ניקולאי, היה ידוע כדיקטטור, מדכא ורומס ברלג נסה ובמגפי שלטונו כל ניסיון של חירות וחופש דת. הבעל התיאור ורבי נפתלי מראפשץ התפללו שיצליח הצאר ניקולאי, ואף שהוא משועבד ביהודים, הרי זה טוב ביותר לצורך שמירת תורה ומצוות, כי על ידי החירות שיתן נפוליאון ליושבי הארץ, עלול להיות ככל הגויים בית ישראל. אולם כאשר עם לבדו ישכון בגויים לא יתחשב, ישארו באמונתם, ומתוך הלחץ והדחק, ישעבדו את לבן לאביון שבשמים, ולמעשה ניצח הקיסר הרוסי כי במרומים הסכימו שהחירות מסוכנת מהשעבוד. בתקופת שלטונו הקיסר מוסד הקנטוניסטי שהיה כינוי כולל למוסד אשר הונהג ברוסיה הצארית שילוב כפוי של ילידים בצבא ובתקופת הצאר הרוסי ניקולאי הראשון, החלו השלטונות לגייס באופן כפוי גם ילדי יהודים במסגרת מוסד הקנטוניסטים, החיילים היהודים שגוישו באופן זה לצבא הצאר, הוטבלו לצרות בעל כרחם. בגמר השירות הצבאי שכתו מרבית החיילים את יהדותם, אך היו גם כאלו שנשארו נאמנים ליהדות, החיילים המשוחררים זכו להטבות שיהודים לא זכו בדרך כלל, כמו לגור בערים מחוץ לתחום המושב, ואכן היו ממיסדי קהילות יהודיות חדשות, מחוץ לתחום המושב. למשל קהילת חארקוב. ולמרבית הפלא: למרות מעליו של הצאר ניקולאי, רבים מגדולי ישראל צידדו בו ולא בנפוליאון, זאת משום שחשבו כי צוחקו של נפוליאון הצרפתי אולי יביא למתן שוויון זכויות אזרחיות חברתיות ומדיניות גם ליהודים, אבל זה עצמו אישוף את היהודים לרוח הכפירה לליברליזם ובכך יתרחקו מהתורה ויביא להתבללות נוראה, לכן היה עדיף שהצאר הרוסי יגבר על נפוליאון, שאולי יביא לשעבוד הגוף אבל זה עדיף מאשר נפוליאון שיבא לשמד רוחני של עם ישראל.

סיפר הרב פינקוס פעם דרשתי לפני יהודים חילוניים גמורים: אמרתי להם: אראה לכם פטנט כיצד ניתן לעשות מכולכם שומרי שבת, ותאמרו אם אני צודק או לא. מה אתה מתכוון? הם שאלו, ואני הסברתי: אם אסביר לכם טוב טעם ודעת מדוע צריכים לשמור שבת כמה נעימות מונחת בשבת וכו' אתם לא תשמרו שבת, גם אם אוכי להם שישנו בן עדן וישנו גהינם גם אז לא תשמרו שבת. אבל אם יבוא איהו מושל ערבי וישתלט על המדינה וכרזו שכל מי ששומר שבת ייהרג, כלומר יכוף אתכם לשבת שבת כולכם תתחילו לשמור שבת האם זה נכון או לא? אמרו כן נכון, בזה אנו מודים, אם יכפו עלינו לעבור על איסור תורה נעשה, הפוך.

וביותר הגאון צריכם להתרחק מהאלו המתירמים להנהיג אותנו, הגאון מוילנא אומר על מה שיעקב חילק את משפחתו לכמה מחנות זה מרמז על זמן הגאולה העתידה, על דורנו, עיקבתא דמשיחא, שבזמן זה יהיו מנהיגי עם ישראל בחינת נשמות הערב רב, הם יהיו יהודים מתוכינו, שיתלבשו בהם נשמות הערב רב, הם ניהיגו את עם ישראל, בעוד שבדורות קודמים הנהגה בעם ישראל היתה של התורה של חכמי ישראל, אבל בעת הזאת ניהיגו את עם ישראל נשמות הערב רב, והם קרויים בתורה, בפרשתינו השפחות וילדיהם ראשונה מה זה בחינת השפחות? שפחה היא לא נשואה בהרי את מקודשת, כי היא שפחה. וזה מרמז על אלו שעזבו את רוח ישראל סבא, ולמה נקראים ערב רב? אומר הגאון מוילנא: מפני שאלו בני עירבוביה העירבוביאי מצויה בראשם ובלבם, אינם דבוקים בה' אמת, משה אמת ותורתו אמת ונקראו ערב רב. הם יהיו מנהיגי ישראל, מעורבים ומבובלים מבחינת רוחנית, הם יהיו ראשונה בראשות עם ישראל. עושים את כל העבירות, ואח"כ אומרו הגאון מוילנא: לאה וילדיה אחרונים לאה מסמל את המון בני ישראל, כי השבטים יצאו ממנה, שילכו אחרים, כולם ילכו קדימה, עדר, נוהים אחרים, אחרי מי? אחרי בני השפחות. ואח"כ את רחל ויוסף אחרונים בדינותא התחנתה יהיו התלמידים חכמים שבדור, אשר כרחל ויוסף ניצבים אחרונים. הצדיקים, החרדים, הם יהיו שפלים יותר מכל, אחרונים בחשיבותם, כולם ימאסו בהם. ומובא בכתבי האר"י ז"ל (שער הפסוקים פרשת שמות) כי נשמות הערב רב מצאיים בכל הדורות, והם הם עזי פנים שבדור הקמים על ה' ועל משיחו, ונגללים סובלים ישראל סיונות קשים ומרים, והם מהנשמות שגפלו בתוך הקליפות בחטא אדם הראשון, ונתגללו בדרך המצול והפגלה וסדום, ולא זכו לבא על תיקונם בגלות מצרים, והם מצריים לבני ישראל הכשרים בכל דורות הגלות, עד הקץ, שאז יהיה הציורף והביטור האמיתי והתיקון השלם, וכל אלו שזיכו יתבררו ויצטרפו ויזכו עם בני ישראל הכשרים, ואותם שלא יזכו, יכלו ויתבטלו מן העולם, כידוע שרבי אלחנן וסרמן מגיד ששמע מהחפ"ץ חיים שהתבטל על אותם יהודים רשעים שמסיתים ומדחיים ולוחמים נגד שמירת התורה ומצוות בזה הלשון: אצל ברור שהם מרעע עמלק, ואין בן דוד בא עד שימחו מן העולם. (קובץ מאמרים ואגרות ח"א עמודים ר"ב ר"ס). פעם התבטא החזון איש על מערכת החיסיים של היהדות החרדית עם היהדות החילונית במדינת ישראל תחת שלטון יהודי כך: אין זו מנת חושש מפני גזירות שתגזור עלינו הממשלה החילונית, אנו רגילים לכגון אלה ויכולנו להם יש לנו כבר 2000 שנה של התמודדות עם עשיונות, עם גזירות רבות, ויכולנו להם אבל חושש אני שמא תַעַרְב המדינה החילונית לחיכם של שומרי התורה, וכאן תהיה ההתדרדרות איני חושש

מבחינת העשיון שבעמנו, שבתוכנו, אבל אני חושש מבחינת האָחי שקרובנו. וכך היה אומר הרב שך: אומרים כי אם קשה לגנוב ממשיכו את כספו, אזי עושים איתו שופתים, אדם שומר על כספו מפני גנבים, אבל לא מפני שופתים, ולבסוף השותף מרוקן לו את כל כספו. אומר הרב שך: מחברים אין נזירים ואין עומדים על המשמר משוגאים אני נזהר, אבל מתכרי, אינני חושש. וזאת למדנו מפרשתינו להיזהר מאוד מהגלות של אָחי, יותר מהגלות של עשיו. והנה למרות כל האמור, רואים אנו כי במערכת החיסיים של היהדות החרדית עם השלטון במדינת ישראל בעיקבתא דמשיחא, העדיפו גדולי ישראל לתמוך באלו שהפנינו כלפינו בחינת אחי ולא עם אלו שהיו מזוהים יותר עם בחינת עשו ביחסי תורת ישראל. ולכאורה זה לא מובן, הרי הבחינת אחי יותר מסוכנת, מבחינת עשו, וביאר הרב מברסק שבאמת אלו ואלו אינם חפצים בנו בלשון המטעה, ומדוע בכל זאת העדפנו את ה"אָחיי". אומר הרב מברסק שתי המחנות הינן מחנות המבקשות לרצוח את נשמת עם ישראל בעקבתא דמשיחא, אלו רוצאים את נשמתם ישראל ואלה אוכלים את נשמתם ישראל, אלו ואלו מזיקים, ואם כן אינו לי מיוצרי ואינו לי מייצרי זה לא טוב וזה לא טוב, בכל זאת אלו יותר טובים כי זה נתון לנו אפשרות לנשום שניתיים, ולחפש עצות ודרכים איך להנצל מידם. אבל יש להיזהר מאד לא להתחבר איתם, וכל ההתחברות היא רק כדי לתת לנו קצת אוויר, קצת לנשום, כדי לדעת איך לכלכל את עצדנו, אבל עם כל הנדקוטים בשיטת יעשיו הם רוצים מיד לסגור את השיבות, מיד לקצץ לעולם התורה, מיד לגייס בנות, הם יחסלו אותנו בין רגע, חלילה. ומסיים הרב מברסק: העצה היעוצה לנו, כשאנחנו צריכים להתמודד בעקבתא דמשיחא בגלות של יהודים בין יהודים, העצה היחידה היא להתחזק ללמוד את התורה הקדושה ועי"ז זה יעזור ה' שנפרוק גם צרה זו מעלינו וירווח לנו, נשתחרר מעולם של אלה ומעולם של אלה, כי כולם הכזיבו, כי רק זכות התורה היא סם החיים לפרוק את עול הגלות מעלינו, ולקרב את גאולתנו. מתוך דברי חיים רבי יוסף חיים אליהו שליט"א.

ויש להוסיף דהנה ידוע עד כמה הקפיד הגרי"ז בחינוך הבנים, שלא להתחבר לחברים רעים, חלילה, וכמה היה עוקב אחר ילדיו על כך באופן אישי, כשהוא שלח את ילדיו ללמוד בבית מדרש מחוץ לבית, הוא ידע בדיוק ובפרוטרוט את כל מעשיהם. גם על בנותיו הוא היה עוקב תמידין כסדרן, כאשר עלה לארץ והתגורר בירושלים, לקח עבור הבנות הקטנות מורה פרסית, נערה מצוינת וירישי, מהמשפחות המיוחסות בירושלים, כדי שהיא תלמד את הבנות תני"ך וכן עוד דברים וסיפרי אלה מלמדת, כי היא זוכרת שבעפמים הראשונות שפאה ללמד, אהתה מבעד לדלת את הגרי"ז, שסובב ליד פתח החדר כשהוא מעטר בטלית ותפילין, ומקשיב לדבריה, ולתוכן הדברים אותם היא מלמדת את בנותיו. ואף היה אף מוקדק מאלו על חברותיהן של בנותיו, שיהיו מבמים יראי שמים דווקא. הוא התייר לבנותיו להתחבר רק עם שתי בנותיו של רבי עמרם בלוי ובתו של רבי מתייהו דיוויס זצ"ל וגם עם בנותיו של רבי שמחה שפירא. אם בדרות הקודמים היה צריך כ"כ להיזהר מחברים רעים, לא אחת כמה וכמה בדרונו כאשר הרחוב פרוץ ביותר, ומכל עבר נחמד היצר לארוב את נפשות ישראל, כמה מוטלת החובה על כל הורה והורה לעקוב בשבע חקירות ושבוע בדיוקת אחר תהלוכותיהם של הילדים, היכן הם נמצאים ועם מי הם מתחברים, ולא להרפות חלילה מכך, כי אחרת חלילה ניתן לאבד את הכרובש היקר לנו מכל והם הילדים, וחלילה שלא להינתן בבחינת 'הצוקע' על לשעבר' ה' ירחם. ורבי מיכל יהודה ליפקוביץ היה אומר על כל הורה לדעת של יד בזה ששולח את ילדיו לחיידר טוב או לבית ספר טוב, אלא עליו לשים לב ולהשגיח על קשרי החברות של ילדיו, ולהשגיח שלא יתחברו כלל עם חברים שאינם הגונים כל כך, שהרבה שכנים הרעים עושים ועל ההורה לדאוג שידבקו בן חבר טוב שאפשר לקבל ממנו השפעה לטובה. כי השפעת החברים על ידי דיבוריהם ועסקיהם רעה מאוד הן לטוב והן למוטב חיי', ולכן יש גם להשתדל למעט עד כמה שאפשר את השתובבות הילדים ברחובה של עיר עם חברים מחוץ לשעות הלימודים, כדי שתהא עין ההורים פקוחה עליהם בשעות אלו. ומפני שאי אפשר להשגיח הילדים בלא חברה מבני גילם, עדיף שמסגרת משחקיהם תהיה בלמוד עם חברים, והיה הכל בתוך הבית. כשהיה נכנס עבר בר מצוה היו רואים אותו כאילו הוא מתפנה מהכל ולא מסתפק בזה שנתן לו ברכה, אלא היה מוסיף ונותן לו הדרכה בחיים והיה אומר: אם ברצונך להצליח עליו להתרחק מחברים רעים, ולהידיבק רק בחברים טובים. חרע בר יכול לקלקל השפעה טובה של שנים. ילד יכול לגדול בית טוב, עם הורים טובים ומחנכים אותו בדרך הטובה, יש לו מחנכים טובים ומצוינים, אבל אם יש לו חבר רע הוא יכול לקלקל לו את כל ההשפעה הטובה ואז הילד רח"ל מתדרדר. והיה מוסיף: הרבה הרבה מהבעיות שאני רואה ושומע על ילדים שיצאו לתרבות רעה רח"ל, הכל התחיל עם חבר רע.

רבי הבל ויטנידי החליט לתקוע יתד בבני ברק ויחד עם חתנו רבי מרדכי מן קנה הוא מגרש בבני ברק על מנת להקים עליו ישיבה לאחר תקופה מקניית המגרש פגש את רבי הלל יהודי אחד ואמר לו שמעת שכבודו קנה מגרש כאן בבני ברק על מנת להקים עליו ישיבה ברצוני להודיע לכהן שמצדו האחד של המגרש ממוקם מוסד שאינו הולך ברוח התורה ושם כבודו יקים את הישיבה. מיד הוא הלך לשאול

את הגדולים. הוא הלך לרב מפונביז' לרבי יחזקאל לוינשטיין ולגרייז' ושלושתם אמרו תברחו מזה כבורח מן האש. כמובן שהוא מכר מיד את המגרש וקנה מגרש אחר איהם שהיום מתנוססת התפארה ושיבת בית הלל ברחוב דמשק אליעזר. **על רבי צבי הירש שפירא** שהיה מפורסם בקדושתו ובצדקתו מסופר, פעם אחת ערעב שבת אחר הצהריים והפחית הרב שבנו מילך בחוץ עם אחד מילדי השכנים ופחד שמא ילמד משהו זה דברים לא טובים,

שאלה: אדם העובד בעבודה שאינו מסוגל להמשיך בה משום שבעל הבית מאוד תקיף ומלחץ ומאוד לא נעים לעבוד שם, האם ראוי שיתפטר מיד או שיחכה עד שימצא עבודה אחרת? **תשובה:** רבי חיים קניבסקי היה אומר תמיד שלעזוב עבודה ולהישאר בבית זה יותר גרוע מכל הצקה של לחץ וכדו', ולכן כל עוד אין עבודה אחרת הוא מורה שלא לעזוב. ידוע שהרב שטיינמן על עזבה מקרה הביא את דברי האור החיים בפרשתנו לו. כ.ו. שהאוצר לא סוירים זה אוצר טוב וניצחי שלא כדאי לפספס אותו, ועיי' נאמר שובי אל גבירתך והתעני תחת ידה. ולכן אל ישמע לאלו היועצים ול לעזוב את העבודה גם לפני שמצא כר מקום חילופי. עוד דבר צריך לזכור שאת אשר יאהב ה' יוכיח. והיסורים מורים על אהבת ה'. כמובן שיש מקרים יוצאי דופן, עכ"פ לא להזדרז לעזוב.

שאלה: בחנוכה יש הנוהגים בישיבות להחליף חברותא, האם זו הנהגה ראויה? **תשובה:** ודאי שחברותא באופן שלא מתאימים בכלל יחליף. אבל באופן נורמלי אם מסתדרים ביחד עדיף להמשיך ולא להחליף כלל, ובשיבת פונביז' פעם החליפו חברותא בחנוכה והרב שך ביטל את כל החברותא החלוש. רבי גרשון אדלשטיין.

שאלה: מהי כוחה של החזקת התורה? **תשובה:** כתוב בפרשתנו: וירא כי לא יוכל לו ויגע בכף ריכו ותקע כף ירך יעקב בהבקעו עמו. אומר זוהר הקדוש שכשראה שרו על עשו שאינו יכול לפגוע בתורתו לא יקעב החלילי והחלילי כוחם של אלו התומכים בלומדי התורה, כי כשלא ימצא מי שיתמך בלומדי תורה אז לא יהיה קול יעקב ויהיו הידים שיתעורר. וכידוע עדימינו אנו השרא אחרא מנסה את כוחו בכל דרך שיהיה שהגבירים והטאר עמך בית יאהב לא יתמכו בתורה כראוי, וכידוע הפוסקים כותבים שמצות החזקת התורה קודמת לכל הצדקות. רבים סבורים שמצות החזקת תורה נוגעת רק לגבירים. אבל האמת היא שזה נוגע לכל אחד ואחד, שצריך לתמוך ככל יכולתו בכלליים וישיבות ושאר מוסדות המרבים תורה בעם ישראל, אם בתרומה חד פעמית ואם בהוראת קבע כל אחד כפי יכולתו. וכמו כן תמיכה בת"ח השוקד על תלמודו הרי היא גי"כ בכלל החזקת תורה שכן על ידי כך הוא נשאר בהיכלי התורה ואינו יוצא לעבוד ולרסונו. וכעיי' כתב החפץ חיים בספר חומת הדת והוסיף שם: וטעם הדבר שגילוי לפני כבודו ית' שאם לא ימצאו ח"ו מחזיקי התורה ממלא תמנוטס הדת כולו. ורצה שיהיה לכל ישראל חלק בקדושת התורה.

שאלה: איזו הלכה מפרשת השבוע אנו חווים אותה בתקופה האחרונה יותר מתמיד? **תשובה:** עשו שונא ליעקב. כשעומדים מנהיגי מדינות מתורבתות כספרד ובלגיה אחרי שראו את ההרס החורבן הזוונוות השרד הנורא וחטיפת הנשים והילדים שהיה בישראל ומיד הם יוצאים למסיבת עיתונאים בו הם עומדים וזועקים על הרצח שנעשה בעזה וחיבב להיפסק, אין זה כי אם שנאת עשו ליעקב, כשיוצא ראש ממשלה באירועי מדינה נאורה לכאורה ואומר שילדה שנלקחה בשבי למשך 50 יום הופרדה מהוריה באכזריות והיא גם במקרה תושבת המדינה שלו והוא מציין שהיא נמצאה לאחר שינאבדי' אייז' כי אם עשו שונא ליעקב, כשנשיא אכזר ורוצח כמו פוטין או נשיא אירן ממפמפים ובלבד מקום על ישראל שרוצחתי לידים תוך צביעותו עצומה והנהגה על הרצח שהם עושים יום יום ההלכה הזאת מקבלת אור וחיות, כשרואים את התקשורת הצבועה העולמית ובעיקר האירופאית שכל הזמן רק תוקפת את ישראל בלי לגנות אפיי מעט את מה שהיה בשמחת תורה כ"ו שהיא שמשה אמת ותורתא אמת, ויה"ר שנוכה בקרבו שיתקיים בנו ועולתה תקפץ פיה וכל הרשעה כולה כעשן תכלה כי תעביר ממשלת זדון מן הארץ.

שאלה: מה הדבר הגדול שגורם לרחל להיפקד? **תשובה:** הרמב"ן אומר שכשרחל ראתה שלא תוכל להסתמך על תפילת יעקב כשאמר לה התחת אלוקים אני אשר מנע ממך פרי בטן אז היא זעקה במר ליבה וזאת לילדים. גם אנו כשמשפיקים להסתמך על כל מיני דברים היצוניים ומתחילים לסמוך רק על תפילת עצמנו אז ניוושע.

שאלה: מה הסוגלה של אמירת פרשת וישלח? **תשובה:** בבאר היטב סוף סימן רצ"ט הביא בשם הארי"י שהיוצא לדרך באמצע השבוע יאמר פרשת וישלח במוצי"ש. ובספר מנהגי מהר"ם לכתב: מהרי"י סג"ל היה אומר לפרנסיס הקהל מתי שיש להם להתוודע בפני העצה (היינו בפני המלכים והשרים) אז טרם ילכו יקראו פרשת וישלח יעקב עד במאה קשיטה, ומקור הדברים ברמב"ן עה"ת ל, טו בשם המדרש רבא עה, ע"ט. ובילקוט מעם לילך מובא שיש נוהגים לקרוא בכל מוצאי שבת אחר ההבלעה פרק ראשון של פרשת וישלח והטעם לפי שיש בו סגולה גדולה שהקורא בה יש לו חן בעיני הבריות ובפרט מי שעומד לצאת למסע בדרך הים או בדרך היבשה תועיל לו להינצל מאויביו.

שאלה: מהוה המחנה שיהאר לפליטה? **תשובה:** רבי אלחנן וסרמן אמר שמעתי מהחפץ חיים, שבתלי משחית יהיו

לכן מיד הוא קם **באותו ערב שבת** ועבר דירה לחצר אחרת ולא רצה לדחות אפילו לרגע אחד את החשש הזה שמא בנו יהיה חברת ילד כזה שיכול ללמוד ממנו דברים לא טובים. **יהויה נכנס אל האדמו"ר רבי אהרן מבעלזא** והתאונן מרגורלו: בנו הגדול, שעד עתה הצטיין בלימוד והנהגה, חל בו שינוי לרעה: מה עשיתי? צא ובודק מי הם חבריו השיב לו הרבי והוסיף הרבי ואמר כידוע אנו מקפידים בתפילה לכפרו בקשה על ענין חבר ר"ש ש"תרגילנו בתורתך ...

דיעות חשובות וכן דברים מגדולי ישראל ערוך בדרך של שו"ת

בשלושה שלבים, שלב הראשון - זה מלחמת העולם הראשונה שעברנו, שהיא פגעה בחלקים מעם ישראל, אבל לא כולם סבלו. השלב השני - זה מלחמת העולם השנייה, וכמו שהוא אמר שהמלחמה הראשונה היא משחק לילדים לעומת המלחמה שאחריה, אבל עדיין זה לא יפגע בכל העולם. השלב השלישי של מלחמת גוג ומגוג - זה המלחמה השלישית שתקף את כל העולם, ושם לא יהיה לאיפה לברוח. וצריך לדעת, שכתוב שהניסיון הגדול של חבלי משיח הוא ניסיון של רוחניות, וזו המלחמה הקשה. ורואים גם זה היום בחוש כמה קשים הם הניסיונות גם של כפירה, גם של תומאה, ניסיונות של קדושה, אלו הם הניסיונות הקשים ביותר, כל המכשירים הנוראים, המכשירים הטכנולוגיים, נורא ואיום! וצריך לזכור, שלא כולם יזכו לגאולה אחת כמו שכתוב אחד מעיר ושניים ממשפחה, והקב"ה מחכה לנו. מה הוא לא מבוא כבר את הגאולה? בגלל שהוא עדיין מחכה לנו, וזה דומה לימים שלפני פרוץ השואה האיומה, שאלו שהודדו והספיקו לעלות על הרכבת האחרונה ניצלו, כך עשוי מי שמספיק לחזור בתשובה הוא עולה על הרכבת, הקב"ה אוחז את הנביא שלו ומחכה שנחזור בתשובה. וכל הצרות שיש, כל היסורים, כל החבלי משיח, הם בשביל לעורר עוד יהודים שיעלו על הרכבת... ומי שלא יתעורר ייאר בחוץ. כך הקב"ה מחכה עם הגאולה עד הצפירה האחרונה של הרכבת, יתקע בשופר גדול, שכמה שיותר בנים שלו יעלו על הרכבת ויקפצו לבפנים ולא ישארו בחוץ, וזו העבודה שלנו לקרב, לקרב, לקרב, כל יהודי שמקורבים אותו כמה נתח רוח זה עשה להקב"ה, זה רוצה להביא עוד ועוד מבני אהוביו אליו. והתפקיד שלנו הוא להתחזק בתשובה כל אחד ואחד לעצמו, לקרב כמה שיותר יהודים בניו של הקב"ה תחת כנפי השכינה.

שאלה: למה הקב"ה מתקרב ומשרה שכירתו עליו? **תשובה:** יעקב אבינו הציב את ילדי השפחות ראשונות כיוון שביזו אותם ואי"כ כיוון שהם מבזוים הקב"ה לצידם לשמור עליו ולשמוע ביותר את שוועתם, את הדברים האלו אמר הרב שך בשיחה בשיבת פונביז' והיה מוסיף ואומר שכאשר הוא באיזשהו משבר שיידיע שהקב"ה כעת נמצא עמו וקרוב אליו ביותר.

שאלה: במה היא הצר הרע הכי נלחם? **תשובה:** איתא בפרשתנו ויאבק איש רעו עמו עד עלות השחר ובחז"ל איתא שנאבק עם שרו של עשו ובספר חפץ חיים על התורה מובא שהח"ח שאל למה עמ"כ חיכה כזה הרבה זמן ולא רב עם אברהם ויצחק וענה ע"כ הח"ח ששרו של עשו חיכה ליעקב שהוא עמוד התורה בשונה מאברהם שהיה עמוד החסד ויצחק עמוד העבודה שאת זה השר של עשו יכל לסבול אבל את התורה הוא לא יוכל לסבול והוסיף ע"כ הח"ח לא יאכפת לו לצה"ר שיהודי יצום יכבה ויתפלל כל היום ובלבד שלא ילמד. והתורה היא גם הנשק היחיד נגד היצה"ר ולכן השטן נלחם כ"כ עם לומדי התורה. וידועים דברי החזו"ת לרבי שמעון סאטמאר שגמר לו על כל הצרות שיש בעולם רעיונות לפתור הכל, אמר ע"כ החזו"ת עוד ישיבה ועוד ישיבה עוד ת"ת ועוד ת"ת עוד שיעור תורה מלבד זאת איננו יכולים לעשות כלום עד ביאת משיח צדקינו. יערב נא שיח.

שאלה: מהי תסמונת סטוקהולם? **תשובה:** היא תופעה פסיכולוגית שבה שבוי מטיף כמה שנראה כמו האופת ואפילו חיבה כלפי השובה שלו. השבוי עלול גם לתפוס את המצילים או כוחות המסירה כאויבים, משום שהם מסכנים את השובה, מאז המצאת המינר, השימוש בו התרחב גם חברי כותות וכדו', השם ניתן לתסמונת זו בעקבות שוד בנק שהתרחש לפני 50 שנה בסטוקהולם שבשוודיה. ארבעה מעובדי הבנק הוגדלו ל22 ערובה במשך חמישה ימים וחצי בכספת הבנק בגודל 3x3 מטר על ידי שודד ששהה איתם בכספת. אחת הנשים שהוחזקה כבת ערובה החליטה להינשא לשודד, עד כדי כך שהיא ביטלה את אירוסייה לאדם אחר, ונשארה נאנמה לשודד במשך תקופת מאסרו. וזה קורה כשמהשבו נמנעת האפשרות להימלט מחוספו לכל הפחות בתחילת תקופת השבי. וכיוון שהוא אחראי על חייו. השבוי מפתח רגשות קירבה אל השובה בהתנהגותו. החטוף מתחיל להזדהות עם החטוף כמנגנון הגנה (החוטף לא יפגע במי שמשתף פעולה). החטוף מתחיל לראות ברעינו המילוט והחופש סכנות וחסרונות גדולים יותר מההישארותו בשבי, ומעדיף מתוך אינטרס מנגנתי לראות בשבוי מקור נחמה וביטחון שמגן עליו מפניהם. זאת בעת שהאפשרות לברוח או להיחלץ הופכת מבעיתה יותר מהחיים במחיצת החוטף. שהייה ביחד, שבמהלכה מכירים בני הערובה את החוטף כאדם עם בעיות ושאפיות, במיוחד בהקשר אידאולוגי, שמפגינה על החטופים להאמין שהשקפת עולמו של החוטף צודקת. סיפורים נוספים שהיו: גבי הרסט, בכירה בעיתונות האמריקאית נחטפה לפני 50 שנה מדיירתה הזדהותה עם החוטפים הייתה כה עמוקה, שהיא הצטרפה

והרחיקנו... מחבר רע"י ושוב בקטע הבא, כופלים אותה בקשה: יש לעציליני היום ובכל יום... מחבר רע"י... — הלא דבר הוא! יש כל חברותא רעה את הפילה אחת משפיקה. יש צורך לכפלה!... עשה האיש כדברי הרבי, לאחר שעסקי אחר הנהגת בנו וחבריו, הבחין כי ידידו הטוב ביותר, עושה רושם חיובי בחיצוניותו, בו בזמן שבפנימיותו הינו מושחת ומקולקל עד לאחת. לאחר עלולות ומעשים, הצליח בהשפתו להפריד בין השנים.

לשורות הארגון האכזר. שון הורנבק ממיזורי, נחטף לפני 20 שנה כשהיה בן 11. הוא נמצא כעבור חמש שנים, כשהוא חי עם חוטפו במרחק קילומטרים ספורים מביתו.

שאלה: האם ראוי להימנע מאכילת סופגניות משום שזה לא בריא? **תשובה:** אכילת סופגניות זה מנהג ולא מבטלים מנהגים אך כיוון שהטיגון בשמן עמוק הוא ממש לא טוב לבריאות ואם זה שמן עמוק משתמשים בו כמה פעמים והיינו משתמשים מתקרב ושוב מחממים אותו זה ממש גרוע לגוף כי נוצר מזה ממש תרכובות רעילות, מה שהכי טוב זה לאפות בתנור ביתי לביבות מקמח ולא או להכין לביבות תפוזי"א ובטטה מה שנקרא לאטקעס אלא בכל אופן רוצים לטגן בשמן עמוק להשתמש במן חד פעמי.

שאלה: אדם שצריך לבקש בן הווג שלו איזה טובה, איך יבקש ויוסיף בביתו אחווה? **תשובה:** יש שתי דרכים לבקש. יש שמבקשים בלשון ציווי: הביא לי כוס מים! ויש שמבקשים בלשון בקשה: תוכל להביא לי כוס מים? - ויש היינו, כשהבקשה היא בלשון ציווי אז זה מברירה את האחוה מהחלון. אבל כשהבקשה היא בלשון שאלה ותחנונים אז זה מגביר אהבה ואחוה ושלוש ורעות בבית. לכן תמיד יבקש בדרך שאלה ובקשה ולא בציווי. אדברה ושלוש בך.

שאלה: איך להתייחס למרדנות של ילד מתבגר? **תשובה:** ידוע שילד מתבגר עובר שינויים המקיפים את המערכות הרגשיות והנפשיות שבו, חלק מהתהליך ההתבגרות הוא מרדנות וזו תופעה נורמלית, כי בשלב הילדות הוא לא הבחין כלום הוא לא הבחין בין דמיון למציאות והוא הבחין בחוריו שהם כל יכול, לפתע הוא קולט את העולם, יש אנשים טובים ורעים, עשיר ועני, מקובל ודחוי, והמידע הזה מתסלק אותו, כי הבטחון העצמי שלו מתחיל להתערער, הוא בודק איך החברה מסתכלת עליו, מבחנים ועול גדול נופלים עליו, ורוב הדברים הם בתת מודע אז הוא בכלל מתפוצץ, ועוד גילויים שהם הרבה פעמים קשים לו, וזה שלב שיש עם מי לדבר אך הוא לא ממוסד ולא יציב על עול ואחריות, לכן צריך דבר ראשון לתת לו את הכבוד, ובמקומות ששייך לתת לו להחליט לבד, להיזהר לא לעשות דברים שיגררו לוויכוח, וכמובן מונט גדושות של הבנה חום ואהבה יותר מלילדים. שירגיש שאנחנו עמו בצומת הזה שהוא חווה כעת, להחזיר הרבה השקפה בסעודות שבת כשהאווירה טובה. אך תמיד צריך לזכור לשים גדר וגבולות כי גם הוא מעוניין במקום חזק ויציב וגם הוא בוחן אותו בזה.

שאלה בחושן משפט מענייני המלחמה מתוך העלון המרתק מנחת שלום. אדם ששכר דירה לנופש בחצור האם יכול לבטל בגלל הלושם להתלקחות בצפון? **תשובה:** הדין הוא שפטור כי לא גרע מאונס, ואם ידעם שילד קדימה לכאורה נחשב מכת המדינה ואף שרוב העיר נשארו במקום ומי"מ לא מצוי אנשים שישכרו שם דירות, ורק מי שגר שם קבוע אינו עוזב, ומי"מ יש שחלקו עי"ז וסי"ל שכיוון שבמציאות רובם נשארו שם אין לי זכות לבטל, ומי"מ רובם פסקו שאני יכול לבטל והדין הוא שלי"ש משנך כל הכסף חוזר וכן פסק הרמ"א שבי יז, ולראב"ן ולמהר"ם מרוטנברג מחזיר חצי מהכסף כיוון שאולי אחד מהמיעוט היה שוכר, והמחנ"א שכירות ז מחדש שאם אין עיכוב מצד המשכיר והיבית עומד על תילו אינו חייב להחזיר את הדמים, אך התייבות חולק עליו, ולמעשה אפשר לומר קים לי ולא להחזיר הדמים.

מדור זה יש להימנע מלקרוא בשבת: הרעיונות שנשלחו להשבע: כל העצות לא על אחריותי אני רק מעביר מה שהקוראים שלחו: א. בקשר לבקשת עצה לנשירת שער, שמעתי מספר מוסמן ועזר לי באופן אישי: שמרתי קטרוול פעמיים בשבוע יעיל לנשירה. צריך מרשם רופא (בארה"ב יש התוויה שמיית לנשירה). תבעי יחסית יז, כלול בסל. **אחר כתב: יש איתה תכשיר טבעי שהחבר שלי היה לו נשירה ניסה את זה וחזרו לו השערות תוך מספר חודשים, ואני חושב שגם אצלו זה היה תורשתי, המספר שלהם הוא: 0778177781. **עוד כתב מישהו:** לנשירת שיער: תכשיר של לאוקסיטן שהשימוש בו הוא למשך תקופה של 3 חודשים בלבד (חודשים) ראשונים טטפוץ לקרופת פנים ביום ולאחר מכן חודש נוסף פעמיים בשבוע) ואין צורך בטיפולים נוספים. מחיר בקבוקון (כולל כספת) של 50 מ"ל 139 ש"ח. לטיפול כולל מספיקים 2.5 בקבוקונים תוצאות נראות כבר לאחר כשבועיים מניסיון. ניתן להשיג גם בטלפון 053-4145781. **לסיום כתב מישהו:** בנוגע לנשירת שיער יש העלת שיער בטורקיה שעולה 12000 (לא מומלץ). בארץ עולה 30000 עובד על בטוח בודק! א. בקר לדרישה לקבלת הודעה כתובה מגיימיל. זוהי בעיה ידועה, הפתרון כדלהלן: ישנו שירות המאפשר קבלת ההודעות למייל. השירות מופעל על ידי חברת אי-קול המפעילה את המערכת הנפלאה וירטואל מייל, שבצמם מאפשר להשתמש במייל ללא חיבור לרשת. השירות כרוך בתשלום של 8 ש"ח לחודש. המס' שלהם הוא: 0795809090**

הצטרפות לשירות הודעות יש להקיש 7 ואח"כ 9. ג. לגבי פצעים בפנים ישנו סבון מיוחד, ניסיון עשיר, 'פאר הטבעי' 0504137343. ד. לגבי הסרת דבק מבגדים ניתן לרסס ספריי K 600 נגד חרקים ולהכניס למכונה. ה. לגבי האקונומיקה יש שמפו שנקרא אקניל נראה לי שנמכר בית מרקחת אח של משתמש אחר והוא מאוד נחנה כבר תקופה ארוכה יחסית. אחר כתב: אפשר לרוחץ את המקום מדי ערב בסבון קשיח 'סינבון' נמצא באושר עד ובעוד מקומות זה ישרוף וזה אומר שזה פועל עד לייבוש הפצעונים. ו. צלקות של כוויה של לנו בשלפני כמה שנים קיבלה כוויה דרגה 3 בכל החלק של הרגליים ב"ה עם המשחות של ברנשטיין הצלנו אותה מניחות של השתלה, כרגע עדיין יש לה צלקות ברגליים ראינו בעלון שיש למישהו משחות עבור צלקות האם תוכלו להעביר לי מיידע? ז. לגבי כחמי אקונומיקה. הכתמים לא נוצרים מהאקונומיקה אלא האקונומיקה מורידה את הצבע של הבגדים ואי אפשר להחזיר את זה אלא אם צובעים את הבגדים חזרה בלורד ארטלין וכדו'. ח. בקשר לצולנט שיהיה סמך ולא ישרף ישנם שתי סיבות לכך 1. שנדבק למטה בתחילת הבישול 2. שאין מה שיספוג את הנוזלים בחלק העליון. ולכן צריך א' לומר לכבוד שבי"ק ב' לשם התחלה את התנאי והקטגוריה עם מים ולא להשאיר את זה להידבק עם בצל וכדו' [אפשר לטגן בצל ולהוסיף מים לפני שנדבק] ג' אחרי זה לשים את העוף או הבשר מעל ולבשל באש גבוהה בערך חצי שעה. ד' ורק אח"כ שלא מבעבע להוסיף גריסים במקום ממוקד שלא יתפזרו ולהשאיר על אש נמוכה שלא יעבע כ עם מבעבע על הגריסים יפלו ללמטה ידבקו וישרפו ויצא שלמבעלה הרבה מים ולמטה נשרף. נ.ב. זה עוזר גם שאח"כ הסיר מתנקה בקלות. ח. בקשר למה שאחד של ענין היבלות, אני היה לי לאחורנה ד מלאה ביבלות ומרחתי עליה פעמים (כמדומני) מהשיריים של יין ההבדלה וכל היבלות הלכו כלא היו! אחר כתב: לגבי יבלות יש מקרים שעוזר אם שמים את החלב של ד"ר התאנה. ה. בענין כאבים בצואר אמנם השיטה של ד"ר סרנו היא מאד טובה, אך במקרה זה צריך לפני שבונים בית חולים מתחת הגשר להגביה את הגשר, כלומר, לבדוק דבר ראשון אם אתה יושב נכון, שזה שמתאם שורש הבעיה, ואח"כ לבדוק אם צריך פיזיותרפיה, להחזיר נוקים מעצברים שלה, אחרת, אנו משיכים להזיק לעצמנו ולחפש פתרונות. יא. מי ששאל איך מתמודדים עם פעמים שצריך קוד אימות לטלפון יש גמ"ח SMS שאפשר להתחבר אליו בכתובת s3546515@gmail.com הם נוטים טלפון שאפשר למסור וכל הודעה שנשלחת SMS נשלחת אליך למייל יש לשים לב שכל אחד מקבל את כל ההודעות של כל המנינים לשירות. יב. בהקשר לשאלה על טיפול לכאבן וכדו' לגברים- מטפל גרשי ומאמן אישי מוסמך מקבל לטיפול במחירי פנול לאברכים בחוריי שגיבה לקבלת פרטים נוספים לפנות למייל to101@gmail.com עזר כתב: פתרון בדיק ומנוסה לדיכאון- כדורים בשם "מירון" (חייב מרשם רופא) יג. להלן תשובה לאחת השאלות שנשאלו בשבוע שעבר לגבי צרידות: מנסיון אישי- גם לי היתה צרידות שהלכה והחמירה עד שכמעט לא יכולתי לדבר, ולא הועילה לי המנוחה למתיך הקול וכי' שעשיתי את הדבר הפשוט ביותר והלכתי לרופא אח"כ הוא בדק את מיתרי הקול ואמר שהכל תקין לגמרי והסיבה לצרידות היא חומציות יתר מהקיבה הוא נתן כדור בשם נקסידים למשך חודש והכל נעלם כלא היה! יד. אזוהרה שני דברים העולים בזול בהכל בשקל, ונוקיהם גדולים ואלו הם א. לורד מחיק שהרס הרבה חולצות. ב. גילי שנדבק הבגדים לזה יורד.

התורה חסה בקשות מהציבור לפתרונות לבעיותיהם מי שיש לו רעיון או פתרון שישלח למייל שנמצא בסוף העלון ויזכה לשפע של ס' זכות נשיאות בעול הרב הכלל: א. ויזכה לשפע עצה לשיטפת חסה בצורה שלא יקח הרבה זמן. ב. מחפש תוכנה שתחפש מילה בתוך קבצי וורד במחשב. ג. מה אפשר לעשות לפצעים בפה? (מדובר בפצעים לבנים שנראים כמו בור). ד. רציני לשאול אם יש פתרון לפלסטיק שנהיה צחוב - יש לי מנורת לדים שהכיסוי השקוף שלה נהיה צחוב וזה מחשיך את האור. ה. מה עושים כשיוורד עם המהף ואיך אפשר למנוע את זה? ו. האם יש למישהו פתרון לשחור שמיכה העיניים? ניסיון כבר כמה דברים ולא עזר. ז. אם ידוע לביטוח פתרון איך ניתן להוריד כתמי דם מהמצעים כתוצאה מפצעים פתוחים בהמשך למקרה הנ"ל של קילופים בעור וגירודים. ז. נודה למי שידוע לו על בעיית עור של גירודים וקילופי עור שלא עזר משרות: וגם לא טיפול של פוטותרפיה שהומלץ ע"י רופאי עור.

הכלות הקשרות לפרשה

ויזרח לו המשש. מעניין אמירת קרבנות בשחית. בשר"ע סימן א. הביא שטוב לאומרו. ומנהג רבים מעדות המזרח וכן מנהג הקהילות החסידיים לאומרים בחובה וכן ידוע שהחפץ חיים הקפיד בכך מאוד. ב"י"א ידוע שבנישבות רגילים להקל בדברים שאינם חיוב גמור, ובמו שכתב במשני"ב שם דבעל תורה יכול למנוע עולמם הרבה תחנות ובקשות הנדפסות בסידורים טובים יותר שילמד במקומם, ומקורו הוא מהדברי מורדות ברכת ט. ד. וז"ל: מי שיש לו לב להבין וכו' די לו בתפילות המחויבות מאנשי כנה"ג. (ובדאי מי שהוא יושב בטל ראוי לו לומר קרבנות מרישא עד גמריא כולל פרשת המן והעקידה שהובא במשני"ב) וכבר אמר רח"ל שבזמן שאין בהימ"ק, אמירת קרבנות היא כמו הקרבת קרבנות שמכפר על העוונות, אמנם פרשת התמיד

אין ראוי לבטל, ולפי הרבה שיטות הוא חובה ויאמר זאת קודם התפילה.

חידות

חידות שינון הפרשה לפי סדר הא-ב התשובות סמוכות לחידות. מתאים לשינון עם הלולים: א. מה גר בקרית ארבע היא חברון? אברהם ויצחק. ב. היכן נפטרה ונקברה רחל? בית לחם. ג. מה אסור לאכול עד היום בעקבות מלחמת יעקב ושרו של עשו? גיד הנשה. ד. מה היתה מניקת ברבקה? דבורה. ה. מי ניגשו האשונים להשתחוות לעשו? השפתות. ו. פסוק בפרשה שהיום הוא שיר? ויותר יעקב לבדו. ז. מה ריפא את יעקב? זריחת השמש. ח. שם אדם כשם של חיים? חמור. ט. את מי שבו בני יעקב משכס? טף ונשים. י. שם שנוסף לאדם בפרשה? ישראל ליעקב. יא. באיזה ארץ היתה העיר לוז? נענן. יב. אחד מהשבתים שלא נטע עצה מיעקב? לוי. יג. במה יעקב חצה את הידיו? מקל. יד. מה היה שכם כחמור? נשיא הארץ. יה. היכן שהה יעקב 18 חודש? סוכות. יז. עד מתי נאבק יעקב עם שרו של עשו? עלות השחר. יח. בשביל מה חזר יעקב? פכים קטנים. יט. מה קרה ליעקב אחרי המאבק עם שרו של עשו? צלע לו ירכו. ק. באיזה לשון יעקב אמר שאין לו זכויות? קטונתי. ר. אמא שנפטרה בפרשה? רחל. ש. כמה פעמים השתחוה יעקב לעשו? שבע. ת. מה שמר יעקב במשך השנים ששהה אצל לבן? תרי"ג מצוות.

חידות על פרשת שבוע: א. אבא וסבא באותו השם? ב. תשע מילים רצופות המסיימות באות מס? ג. היכן בפרשה ויאמר יעקב והוא לא אמר שום דבר הלאה? ד. אות אחת שלוש פעמים ברציפות? ה. מילה עם 8 קמצים? ו. אותה מילה ארבע פעמים באותו פסוק ופעמים בתוכן ברצף? חידות ידע תורני: ז. אותה ברכה של שלוש מצוות שונות? ח. איך יתכן תוך יומיים כמה שביעות במקומות מסויימים? ט. איך יתכן אלמנה בלי מיתת הבעל? י. שלושה מקורות מפרשת ויצא שהרמב"ם מביא מהם מקור לדנים, (זה תיקון לטעות בחידה משבוע שעבר)? יא. שבע מילים רצופות שאומרים כל יום כמה פעמים, המסיימות באות מס? יב. איזה מצווה מהתורה מקיימים רק בלי כוונה? חידות לשאלו את הילדים על הגילאים: יג. איזה דבר אישה מקבלת פעמיים ולפעמים יותר בחיים, ואילו הגבר מקבל פעם אחת לכל החיים? יד. איך יכול להיות שאדם שואל שני אנשים באותו המקום מה השעה ומקבל תשובות שונות ושניהם דוברים אמת? טו. מי הולך על קצה הגג בגובה חמישים קומות במהירות רבה ללא שום פחד ומורא? טז. מה נמצא ליד העין ונראה כמו אפס? יז. מה צריך לומר בבוקר לפני שאומר אני? יח. מי אחרון? יט. מי הראשון? כ. איך יכול להיות גוי שממדיים לשמו רב? כא. מי מציק לאריה בלי פחד ואריה לא עושה לו כלום. כב. אדם נופל ממקום גבוה והוא נשאר ברי ושלם? כג. מה מסתובב בכל בית כל הזמן?

תשובות: א. רש"י לו ב. אהליבמה. ב. אברו ט. ז. ג. מה שמך ויאמר יעקב. ד. יובב בן. ה. אהליבמה. ו. לב טו. עדר עדר ורווח תשים בין עדר ויבן עדר. ז. על מצוות עירוב ברכים גם על עירוב בישולין עירוב תחומין ועירוב צרידות. ח. חג השבועות בחי"ל הוא יומיים. ט. עירובין קד את אלמנה ועוד שם. י. א. הרמב"ם ה. ג. מערכין כותב שאפשר להקדיש דבר שלא בא לעולם וראייתו מכל אשר תינו לי עשר אשרנו. ב. יד מאישות, אין מערבין שמחה בשמחה שנאמר מלא שבוע זאת. ג. בסוף הלכות שכירות כתב הרמב"ם חיוב אדם לעבוד את בעה"ב בכל כוחו וכך יכול שכרו בעה"ו שנאמר ויפרוך האיש מאוד מאוד. יא. בקריאת שמע ילכדם וישרתם ויבדנתם אלוהים אחריים והשתחיתם להם. יב. שכחה. יג. שם משפחה. יד. אחד אומר השעה והשני אומר אני לא יודע. טו. ציפור. טז. האות ס שנראית כמו אפס, והיא ליד האות ע. יז. מודה. יח. צוחק מי שצוחק אחרון. יט. אדם הראשון. כ. רב החובל. כא. זבוב. כב. בחלום. כג. המחוג של השעון.

חידות נוספות על פרשת שבוע והתשובות לצידין: א. כמה הבמות שלח יעקב לעש? 550. ב. כמה מזבחות יש בפרשה? 2. ג. כמה מצבות יש? 2. לה יד. לה כ. ד. פרעה מופיעים בפסוק אחד כל פעם אברהם ויצחק ויעקב? כל ילה כז. ה. מדינה המופיעה בתחילת ובסוף הפרשה אדום. ו. אותו המילה 4 פעמים בפסוק אחד? לו יז.

חידות משמעות מילים פרשת וישלח: ח' משמעות למילה חיל: א. חיל - מנוון. ו"את כל חילם" בראשית לד כט. רש"י: מנונם. ב. חיל - נכסים. ו"את כל חילם" תרגום: נכסיהן. ג. חיל - בקי באומנותו. ו"אם ידעת ויש בך אנשי חיל, ושמתם שרי מנקה על אשר ליי בראשית מז ו. רש"י: וקייאם באומנותן לרעות צאן. ד. חיל - צבא. ו"אשר עשה לחיל מצרים" דברים יא ד. "אין המלך נושע ברא חיל" תהלים יד. טז. ה. חיל - פחד. וחיל ורעה יאחזון. ו. חיל - הצלחה. ו"ישראל עושה חיל" מדרבך כד יח. תרגום: יצלח בנכסין. ז. חיל - כח. חילך לאורייתך, רש"י: כוחך (בי"מ פד). ח. חיל - מקום בהר הבית ליד העזרות, ו"א שהוא חומה, וקדושתו גבוהה מקדושת הר הבית.

הגיגי המייעדים לאלו שלשה מזה תועלת

באמצע הדיווחים הקשים משה מוצאו את שף שרגא עומד במטבח ובוכה. שאלו אותו לפשר העניין והשיב: בגלל המלחמה של לי מסחור בעובדי מטבח ואני מקצץ את הבצל בעצמי.

הרגע הזה שאתה מגלה שהתוסי' הארוך לא נגמר בסוף העמוד אלא ממשיך בעמוד הבא.

יחי ההבדל הגדול. וההבדל הקטן? ימות?

ביאת כרונה לשפתיים. והראיה, כולם אומרים יחיה סינורא והוא חי.

ככל שאתה מעמיק בסוגיה אתה מגלה שיש עוד עומק שעדיין לא הגעת אליו

אם תהגולל היה יודע מראש מה הלכים לעשות לו כשהוא על הצלחת הוא כבר היה מעדיף שיאכלו אותו כשהוא עדיין ביצה.

חזרתי הביתה אני שוטף כלים. אשתי את הרצפה יחד ננצח.

בפעם הבאה שאשתי תתרברב שהיא עושה כמה דברים במקביל, אני שם לה לולב ואתרוג ביד אחת, סידור ביד השנייה, טלית על הראש, ואז נראה אותה מתמודדת.

צה"ל חיסל פעיל חמאס ביום הולדתו. דובר צה"ל מוסר: שלחנו לו מזלי"ט.

אני מנסה לעבור לתזונה בריאה, ואז קלמנטנה משפריצה לי לתוך העין. סופגניה בחיים לא הייתה עושה לי דבר כזה.

הדבר הכי מלחיץ באזעקה זה לפגוש את וועד הבית.

בבדיקה אצל רופא שיניים: רופא השיניים: אתה מעשן או שותה קפה? אני: בטוח ששותה מי מעשן קפה.

אם נהגי הרכב היו יודעים איזה שיחות טלפון יש על האוטובוסים היו עוזבים את הרכב ונוסעים רק עם האוטובוס.

תודה אדירה ונדירה לכל קוראי העלון שהם אנשים צדיקים כי הם גורמים לאנשים אחרים לזכות את הרבים יחי"י שיזכו להיות חיים בזמן הגאולה. אני רוצה להודות באופן מיוחד לבחור המופלא מיוחד בכל מדינה כנונה, רבים מייחלים שיזכו לקרבתו ובגלל שהוא עושה ומעשה בהנהגה נכונה בכל תחומי החיים ובפרט שהוא משמח את הבחינות, הבה"ח רבי **טודרוס הרשיל שליט"א** מתפארתה מזל"ט על סיום נשים.

היכן ניתן להשיג את העלון

ניתן להשיג את העלון בבני ברק: צמוד לכניסה לתלמוד תורה כתב סופר מצד שמאל של הכניסה, בקופסה בפניה בחצר ברחוב סוקולוב 23. **ובנייהמ"ד המרכזי מניין אברכים פרידס כ"ו** רחוב אבוחצירא 9, **ובכולל מורשה יודעת (בית כנסת הגדול)** בספריה בקומה המערבית (הבית) בכניסה המערבית בקרטון הארץ למטה. וכן בשאר הקהילות ואצל המפיצים הקבועים **אל קלחת יתור מעלון אחד בשום מקום ללא אישור.** כמו"כ ניתן להשיג את העלון **במודיעין עליות** (לא כמות) החל מיום הקרטון בכניסה לחנות ש.מ.ח. - שרתות משרד רחוב רשבי"י 49. **כן ניתן להשיג בהר יונה נוף הגליל** אצל רבי שמחה שולמן שליט"א שבזכותו מי שנמצא בהר יונה לא רוצה לעזוב לנעול. **כן ניתן להשיג בירושלים** בשיבת מיר אצל האגרון הצדיק המאמתי ירא ה' באמת רבי דוד רוטשילד שליט"א. אצל הצדיק הנדרש שהוא מיוחד בתנייה לשני באופן לא רגיל רבי אבן פרינדר שליט"א שאשרי מי שיזכה להכירי ואת רום ערכו. **ע"י בירושלים בישיבת קמניץ** אצל הבחור החשוב עזרי לודולות בנישין רבי מיכאל זילברמן שליט"א. **בבית שמש** אצל האיש שכשלא מגיע אליו עלונים הוא מתפלל חזק וזו זה מגיע רבי נחום זכרשי בבית הכנסת אור אליהו רמבי"ג. **וכן** בישיבת מיר הגר"מ שטרנבוך - בחקוק הבניא ר.מה י. **בנתיבות** בבית בוכרסי. ובבית יצחק, ובבית מהרי"ץ. **ברחובות** בישיבת מאור התלמוד, אצל הבחור החשוב ישר רות ניי. **בירוחם** אצל רבי מיכאל גולדנברג שליט"א האיש והגישה שבירוחם. **באופקים** בבית כנסת שערי תפילה (פרויקט). **בקריית גת** בביהכ"נ שומרי אמונים ובביכ"נ קרטעטניף מיום ששני. **בחזון יחזקאל:** בבית כנסת המרכזי. **באשדוד:** בבית כנסת החי"ד"א רובע ג אצל הצדיק המזכזה הרבים הגדול רבי יצחק משענייה שליט"א **בעונם** בישיבת נר זרח. **ברכסים** אצל האדם הגדול ביראצת שמים גדולה רבי יוסף המפאיר שליט"א. **ברעננה** אצל משפחת זכאי רחוב נעמי שמר 9/5 טלפון: 052-6903395. **בפתח תקווה** בבתי הכנסת בני הדר: אוהל אברהם. שירת מרים. קהלת חסידיים. בעש"ט צאנו גור ויוצאי חברון, ע"י רבי יואל קהנתנדר שליט"א. וכן בישיבת אור ישראל וכן בישיבת עטרת שלמה. **בראשון לציון** אצל הנ"ל: וכן בעיר **אלעד** בישיבת כנסת יחזקאל ותורה בתפארתה ובישיבת הר"ץ ע"י רבי יואל קהנתנדר שליט"א. **עוד באפ"ק** בבית הכנסת עמק ההלכה ע"י המלמד המסור והצדיק רבי יצחק רבי שליט"א. **בנפת:** בהיכל ישיבת צפת ע"י האדם הגדול בחכמה יתירה רבי אברהם לויסון שליט"א. העלון יחולק גם במניין הנ"ל ע"י אילת השחר. **בקריית אתא:** בבית הכנסת מאקוואו ירושלים 3 **ברמת השרון** אצל האיש שלוד עם בנו גם ברחוב רבי דניאל פוסטבסקי שליט"א בבית הכנסת מורשת אבות וכן בבית הכנסת גאולת ישראל וכן בבית הכנסת וכולל הוד צבי. **בחדרה** בכולל אדרת אליהו בראשות הרב נתנאל יקותיאל רחוב הגדוד העברי 13. **בעפולה** בביהכ"נ נצח ישראל שבכונת עפולה עלית או אצל האדם המיוחד באהבת הבריות רבי אהרן קולוצקי שליט"א. **ביד בנימין:** בישיבת דרכי איש אצל הבחור המופלא בתורה וירי"ש רבי ישאל מביי נידאם שליט"א. **בעכו:** רחוב גיבורי סיני 32 על הסטנדר בכניסה לשיבה. **במנצ'סטר** אצל רבי שמואל א. הרובץ שליט"א: 44725793110. **בארגנטינה:** בקהילת שובה ישראל במקום המיועד לעלונים. ובשכונת פלורס בישיבה של הרב דינעס.

ניתן להרויז את העלון בעמדות קול הלשון וכן קול העלונים של כל המש השנים האחרונות. הדרכה: נכנסים לקול הלשון. מקישים על חיפוש ברבים. לכתוב מערכת שבתי. מקישים על תחת תיקיה. מקישים על תיקיית הורדת גליונות. מקישים על לבית התורני. ומורידים מה שרוצים.

כמו"כ ניתן להשיג במייל: 456alon@gmail.com יש לדייק במייל ולכתוב קודם 456 ואח"כ alon@gmail.com

להשתתפות בהוצאות העלון לפנות: 0527633431. או בינדרים פלוי - רשת הכוללים פרסון כ"עלון, (שלוחה 2422). זכות הרבים תלוי במסייעים! אפשר לשלוח שם הודעות.

ניתן להשיג את העלון בכתב גדול במייל הנ"ל.